

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò lex fidei obligat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

in libro Legis. Et quoniam lex non prestatbat gratiam seruandi, ob id solum timore poenae seruabant legem foris, cor autem intus vacuum remansit: ideo dicitur haec lex timoris, seruitutis, sceptrum exactoris &cæt. de quo dicit Petrus Actorum 15. quod neque nos, neq; patres nostri potuerunt portare, id est, perfectè implere legem: defuit hic Spiritus sanctus & gratia, quam lex non conferebat, & hanc legem literæ vbiique describit scriptura. Et quoniam nemo perfectè satisfaciebat legi, neque ex suis viribus potuit, venit Christus hanc implere. Matt. 5. & pro nobis impulit per omnia.

Deinde hanc decreti legem Moysis cum suis operibus & iustitijs carnalib⁹, scilicet circuncisionē, oblationē, cibos, festa &c. Sustulit, id est, **hat aufgehabē**, & à litera ad spiritum transtulit, atque nouam Euangelicam legem dedit, quæ dicitur Euangelica lex, lex Christi, lex fidei, lex charitatis, lex perfectæ libertatis, seruitus iustitiae, atque mandatum sanctum. Dicitur autem Euangelium onus leue, iugum suave, &cæt. quia Spiritus sanctus datur per auditum verbi, scilicet quod Christus mortuus est pro peccatis nostris, & surrexit propter iustificationem nostram, Roma. 4. qui hoc verbum fidei credit & accipit, cum illo verbo datur Spiritus sanctus, qui posteà assistit spiritui nostro, Romanorum 8. cum suis fructibus, accedit dilectionem erga tam piūm benefactorem & saluatorem Christum: quæ dilectio est finis legis, Ro. 12. & sic Spiritus sanctus in nobis perficit ex charitate legem Decalogi. præcipit ergo lex Euangelica in primis simul & semper poenitentiam & fidem Marc. 1. & Luc. vltimo, semper poenitere debemus, & claram: Dimitte nobis debita nostra, Mat. sexto, & adauge nobis fidem, Luc. 17. Deinde præcipit perpetuam dilectionem Dei & proximi, I. Ioan. quarto. Si quis dicit, diligo D E V M, & proximum suum odit, mens dax est,

dax est. Rom. 13. Nihil quicquam debeatis, nisi ut vos inuicem diligatis: in hoc dilectionis præcepto perdet lex & prophætæ, utraque tabula præceptorum, Exod. 20. Ideò Euangelium non liberat, ne facias præcepta. Insuper Euangelium præcipit paupertatem Spiritus, munditiam cordis, misericordiam, similitudinem & esurientem iustitiae, Matth. 5. item orationem & ieiunium, eleemosynam, cap. sexto. Non thesaurizare fidere Deo qui nos enutriat. item cap. 7 non iudicare, rogare patrem, reconciliari, cauere scandalū, cap. 5. esse veracem, benefacere inimicis, cap. 25. & in summa, qui aliud continet in toto, nisi hæc Euangelica præcepta. ad quæ obligamur ex Christi mandato, Mat. ultimo capite? Et quoniam in loco legis apud credentes nunc successit Euangelium, ideo fides non liberat à lege illa Euangelica, etsi hoc verum sit, quod à lege Moysaica nos liberat: ideo ubique admonent Apostoli, ne ad carnem trahamus hanc libertatem. Galat. quinto vocati estis in libertatem, scilicet à lege Moysaica: sed videte ne in occasionem carni detis, id est, simul contemnatis legem Euangelicam, viviendo in adulterio, superbia, auaritia, ebrietate &c, nam ab illa Euangelica non sumus liberati, sed potius adacti & abstracti, ut nunc in seruitio iustitiae serviamus Domino nostro in laudem & gratiarū actionis redēptionis. Non dico quod obseruātia Euangelicæ legis mereatur iustificationem: nam semper salua manet gratiæ regula, quod per Christum hæc habemus: sed quoniam facti sumus servi iustitiae, debemus eam præstare & tenemur, Luc. 17. Vocat igitur Apostolus Euāgelium legem fidei, Rom. 3. per quam excluditur gloriatio legis factorum, quæ non potuit iustificare, hæc autem per fidem accipit iustificationem sine operibus legis, & Iacobus in sua canon. inquit cap. primo. Estote factores verbi, & non tantum auditores, fallētes vosmetipſos. Nam si quis au-

ditor

&cæt
tis, id
non a
facto
perfe
citur
fidei
tenū
pecca
io. P
remi
tur q
rè in
econ
ris &
succes
quod
pecc
tiæ, i
lum
erat,
in le
inan
liber
sti di
ideo
to, fa
Aud
spiri
dam
xim
quæ
locu
Eua
cia

ditor est verbi, & non factor, hic comparabitur viro
&cæt. qui autem perspexerit in lege perfectæ liberta-
tis, id est, Euangelij, & permanserit, id est, fecerit ea,
non auditor oculos, sed factor operis, hic beatus in
facto suo erit: ergo ad legem illam fidei & libertatis
perfectæ tenemur, ut illi obedientiam prestemus. Di-
citur autem Euangelium lex fidei, quod cumprimis
fidem in Christum docet, & Christum describit, qua-
tenus omnes in illum verè credentes, iustificantur à
peccatis, & saluantur à damnatione, Ioan. tertio. Act.
10. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent,
remissionem gratis recipere per nomen eius. Dici-
tur quoque lex libertatis, quod Spiritus sanctus libe-
re in nobis implet legem ex dilectione erga Deum:
contrà lex literæ, dicitur factorum lex, & lex timo-
ris & seruitutis: in legis ergo locum apud credentes
successit Euangelium, lex scilicet spiritus & vita,
quod Euangelium siue lex non modo præteriorum
peccatorum remissionem habet, sed & posterioris gra-
tia, id est, promissi spiritus donationem, qui non so-
lum nostræ auxiliatur imbecillitati, & quod legi de-
cerat, implet: sed & præterea cor nobis atque effectum
in legem donat. Non igitur carnalis libertas, neque
inanis illa fiducia ad Deum per Christum sufficit, vel
liberat à lege Christi, id est, Euangeli: quod lex Chri-
sti dicitur, quia Christus dedit illam, non Moyses:
ideo quanvis sumus liberati à lege Moysis, à pecca-
to, facti tamen sumus servi iustitiae, Romanor. sexto.
Audiendi ergo non sunt, qui legem Euangelicā, quæ
spiritualis est, præceptam esse negant, & solam ac nu-
dam fiduciam prætendunt, quæ etsi in loco suo ma-
xime valet & exigitur, nempe in iustificationis loco,
quæ gratis contingit propter Christum: tamen extra
locum iustificationis maximè exigitur obedientia
Euangelij atque præceptorum Dei, alioqui hæc fidu-
cia simulata est & mortua &c.